

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudcem Mgr. et Mgr. Bc. Petrem Jiříkem, ve věci

žalobkyně: **M.V.**, narozena
bytem
zastoupena advokátkou Mgr. Danou Růžičkovou
sídlem Smetanova 662, Tábor

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2025, č. j.

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci, žaloba, vyjádření žalované k žalobě

1. Česká správa sociálního zabezpečení zamítla rozhodnutím ze dne 13. 3. 2025, č. j. X žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně. Žalobkyně je dle žalované nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) pro nesplnění

Shoda s prvopisem potvrzuje J.M.

podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“).

2. Stav žalobkyně byl posouzen Institutem posuzování zdravotního stavu, a to posudkem posudkového lékaře ze dne 10. 3. 2025 a ze dne 2. 5. 2025. Dle přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), byl stav žalobkyně hodnocen dle kapitoly V, položky 5c – *poruchy neurotické vyvolané stresem a psychosomatické poruchy – středně těžké postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen.*
3. **Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 9. 7. 2025** se žalobkyně domáhá zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně namítá, že její stav nebyl hodnocen objektivně a správně. Popisuje, že se dlouhodobě léčí na psychiatrii. Dále popisuje problémy, které zažívala a zažívá. Uzavírá, že posudkový lékař hodnotil její zdravotní stav převážně z pohledu psychických obtíží, fyzické postižení však nevzal v úvahu.
5. Žalobkyně uvádí, že pokud by bylo hodnocení stavu žalobkyně provedeno správně, v souladu s veškerou zdravotní dokumentací, kterou měl posudkový lékař k dispozici, musel by dojít ke zcela jinému závěru. Následně namítá, že posouzení stavu žalobkyně bylo provedeno pouze na základě ne vždy aktuálních lékařských zpráv bez osobní účasti žalobkyně. Žalobkyně navrhuje zpracování znaleckého posudku.
6. **Žalovaná ve svém vyjádření** ze dne 1. 8. 2025 navrhla podanou žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

II. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).
8. Žaloba není důvodná.
9. Dne 16. 2. 2026 proběhlo ve věci ústní jednání. Při jednání byl jako důkaz proveden protokol o jednání posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“ či „komise“) ze dne 9. 12. 2025 a její posudek z téhož dne. Žalobkyně doplnění dokazování s ohledem na podobu posudku posudkové komise nenavrhuje.
10. Z protokolu o jednání posudkové komise ze dne 9. 12. 2025 plyne, že tohoto dne zasedala posudková komise ve složení z předsedkyně komise (posudkové lékařky), odborné lékařky – psychiatricky a tajemnice. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a popsala svůj stav.
11. Dle posudku posudkové komise z téhož dne byla žalobkyně při jednání posouzena přítomnou psychiatrickou. Posudková komise uvedla diagnostický souhrn (jak psychiatrické, tak „fyzické“ obtíže), pracovní a posudkovou anamnézu, shrnula dosavadní závěry posudkových lékařů (2020, 2022, 2025). Komise popsala odbornou dokumentaci (praktický lékař, neurologie, rehabilitace, psychiatrie). Na tomto základě dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující

Shoda s prvopisem potvrzuje J.M.

příčinou je anxiózní depresivní porucha, jejíž projevy komise popisuje. Komise se ztotožnila s dosavadními závěry posudkových lékařů a stav žalobkyně podřadila shodně pod kap. V, položku 5c. Uvedla, proč právě tato položka odpovídá stavu žalobkyně a proč není možné její stav hodnotit položkou vyšší. Zabývala se i bolestmi zad, pohybového aparátu se závěrem, že takové hodnocení by nevedlo k příznivějšímu výsledku. Komise stanovila pokles pracovních schopností žalobkyně na samé horní hranici položky – 35% a přistoupila k navýšení o 10procentních bodů dle § 3 vyhlášky na celkových 45 %. Uvedla, že namítaná psychická problematika byla do hodnocení zahrnuta.

12. Dle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla *a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
13. Rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu je závislé na lékařském odborném posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k takovému posouzení povolána podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato komise je oprávněna k celkovému posouzení zdravotního stavu osoby a její pracovní způsobilosti, jakož i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě a jejím stupni. Posudek komise pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad obsažených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek posudkové komise je úplný a přesvědčivý, jestliže se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, s žalobkyní udávanými zdravotními potížemi, obsahuje-li posudek náležité zdůvodnění posudkového závěru tak, aby ten byl přesvědčivý též pro krajský soud, který nemá odborné medicínské znalosti a ani je mít nemůže.
14. Krajský soud vyšel z tohoto posudku. Posudková komise přezkoumala zdravotní stav žalobkyně v řádném složení za účasti odborných lékařů. Žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně přítomna. Posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, přičemž přihlédla jak k subjektivním potížím žalobkyně, tak k odborným lékařským nálezům, jež jsou součástí spisové dokumentace žalobkyně. Na základě těchto podkladů označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a toto zdravotní postižení klasifikovala dle vyhlášky o posuzování invalidity. Podrobně rovněž uvedla, proč zvolila právě toto hodnocení i ve vztahu k dalším položkám, stejně tak odůvodnila, proč další žalobkyní popisované potíže nemohou být převažující. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise stanovila shodně s posudkovými lékaři v řízení před správními orgány.
15. Jestliže posudková komise stanovila úplnou klinickou diagnózu, označila rozhodující zdravotní postižení způsobující dlouhodobě nepříznivý stav, to podřadila příslušné položce vyhlášky o posuzování invalidity a svůj závěr o tom odůvodnila, zabývala se dalšími zdravotními obtížemi žalobkyně, přičemž žalobkyně se jednání posudkové komise osobně zúčastnila, pak považuje soud posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý. Podstatná je též skutečnost, že posudek je v podstatných rysech konzistentní s posudkem o invaliditě pořízeným v rámci námitkového řízení.
16. Dle shora citovaného § 39 zákona o důchodovém pojištění se proto v případě žalobkyně jedná stále o invaliditu prvního stupně.

17. Co se týče námitek žalobkyně a popisu jejích strastí, rozhodné pro posouzení je podřazení zjištěného stavu žalobkyně pod konkrétní položku vyhlášky o posuzování invalidity, což posudkoví lékaři a posudková komise přezkoumatelným způsobem učinili. Oproti dosavadním posudkům tak učinili za osobní přítomnosti žalobkyně. Posudková komise ve svém posudku reagovala na věcné námitky žalobkyně, které jsou odborného, medicínského rázu. Posudek posudkové komise žalobkyně žádným způsobem nezpochybnila. Krajský soud jakékoli vady posudku neshledal, naopak jej hodnotí jako úplný, přesvědčivý a ve více než dostačující šíři reagující na jinak poměrně obecnou argumentaci žalobkyně.

III. Závěr a náklady řízení

18. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce ani žalovaná nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný. V případě žalované § 60 odst. 2 s. ř. s. její náhradu nákladů řízení ve věcech důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče vylučuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 16. února 2026

Mgr. et Mgr. Bc. Petr Jiřík v. r.
samosoudce